

Segítsük a kismamákat!

Az időjárás még jobban megviseli a terhes asszonyokat, s ha valamikor, azt éppen ilyenkor több tapintatra van szükségük. Minap a buszon három megállót állt T. A.-né, aki 5 éves kislát is vitte magával, és egy-két hét múlva várja a második gyermeket is. Bizony rosszul esett neki, hogy senki nem adta át a helyét a buszon. „Mít csináljak, ha nem tudom kérni az embereket, hiszen láthatják rajtam, hogy miért volna biztonságosabb mindkettőnknek, ha ülhet-

nek az autóbuszon. Csak fáj, hogy maguktól nem tudják felajánlani a segítséget.” Bizony az kellene, hogy szó nélkül előre engedjék őket a sorban, hiszen szellőzetlenek, melegük is üzleteink, s az kellene, hogy átadják a helyet, sőt, még talán azt is meg lehetne tenni, hogy a járművek vezetői várjanak pár másodpercet, amikor a megállóhoz igyekeznek a terhes asszony. Az már mégis hihetetlen, hogy nehezünkre esne segíteni rajtuk.

A Gelkánál tapasztaltuk

Olvasóink többsége bizonyára ismeri azt az érzést, ami akkor keríti hatalmába a jobb sorsra érdemes tévé-tulajdonost, amikor készüléke a legérdekesebb esti műsorszám kellős közepén romlik el. Ilyen lelkiállapotban volt ismerősöm — akinek vendégként az elmondott „tévéélményben” részem volt

—, amikor vele együtt másnap reggel a Gelka Károlyi utcai központjába értünk. Már vagy három álltak előttünk. Egyikük egy villamos kávédarálót szorongatott, mely negyedórán belül már működött is. A sors azonban nem csupán a kávéőrölő tulajdonosához volt kegyes, hanem tévés ismerősömhöz is. A hiba bejelentésétől számított egy órában belül a Gelka ügyeletes szakembere már „kiszállt” a helyszínre és nem egészen negyedóra munkával „meggyógyította” a készüléket.

Gondolom, a Gelka tevékenységét általánosságban még nem a két leírt esethez hasonló gyors és eredményes intézkedés jellemzi. Ez egyébként természetes is, hiszen készülékek hibái sem azonosak. Mégis: az a készség, amellyel a Gelka szakemberei az említett két elromlott készülék javításához láttak, bizalmat keltett és jókőzérzetet eredményezett — írja Perényi István.

DM
POSTA-LÁDA

Park vagy libalegelő?

Azt kérdezi B. Gyula olvasónk, hogy lehet-e Szeged utcáit, parkjait libalegelőnek használni vagy baromfi-farmnak kinevezni? Nem mintha ő nem tudná, hanem azok az emberek, akik állatokat tartanak.

Többször is írtunk már róla lapunkban, hogy pénzbírássággal sújthatják azokat, akik közterületre, utcára kiengedik a baromfit. Viszont a hatóság nem tarthat külön megbízottat, hogy az utcákon járkálva, felírja a szabálysértőket. Ezért a szabálysértőknek kellene figyelmeztetni a szabályt megszegő embereket, vagy jelenteni az

esetet a szabálysértési előadónak. És ha valaki azt hinné, hogy csak a külső városrészek utcáin szaladgálnak az állatok, és piszkítják az úttestet, kaparják ki a kiültetett, szép virágokat — az téved. A tarjáni víztoronyhoz közel eső játszótéren is — persze a gyermekek nagy öröme, de a szülők annál nagyobb bosszúságára — aranyos kis rántanivaló csirkék szaladgálnak. Miért nem gondoskodik róla a házfelügyelő, hogy a bérházban nem való állatok ne a parkban szaladgáljanak, s a házban „lakjanak”?

Folt a becsületen

Bizonyára mást is felháborít az az eset, amit Cs. B. olvasónk írt meg. Idős, 74 éves felesége a Marx téren megcsúszott, és elesett. Körülfogták az emberek és segítettek talpra állítani. Míg többen segítettek, valaki kezeit az eldőlt. Személyazonossági igazolványa, lakáskulcsai, személyes emlékei nem kerültek elő. Nem számítva azt, hogy új igazolványt kellett csináltatni, valamint új lakászárat, ennél

sokkal nagyobb baj az, hogy ilyen emberek is vannak, akik a bajra még bajt okoznak.

Egy tarjáni kisfiú helyett írt nagymamája: megint elloptak egy gyermekbiciklit. Ha a kis fekete gyerek — mert egy nagyobacska fiú vette el Zoltikától a kedves játékot — szülei megtalálják az idegen holmit kisfiuknál, a 305-ös épület B. lépcsőházának házfelügyelői lakásába adják le a kerékpárt.

Szerkesztői üzenetek

Oroszlány János (Hunyadi tér 8.). A levegő tisztaságának ügyében írt észrevételeit köszönjük, a közeljövőben ismét foglalkozni szeretnénk hosszabb cikkben ezzel a témával. A Hunyadi János úti törőcsapat diákjai köszönik a B. V. intézet vezetésének, a szegedi szalámigyár igazgatójának, a Felszabadulás Tsz.-nek, a vízügyi igazgatóság gépüzemének és iskolájuk más, a Gera Sándor iskola szülői munkaközösségének, hogy két hétig táborozhattak a Veszprém közelében fekvő Márkó község mellett. Köszönetüket örömmel továbbítjuk. Ambrus Antal (Közép fasor 88.). Sajnálatos ami Önnel történt, de a járóbeteg-ellátás valóban nem a klinikára, hanem a rendelésintézetre tartozik. Igaza

van, a rendelőintézeti betegek valóban nem vigyáznak az intézet tisztaságára, és hangoskodásukkal nemegyszer zavarják a többi beteg nyugalmát. S. Tibor (Üttörő tér 5.). Valóban sok a régi, megrongálódott ház a városban. Kijavításukhoz, tatarozásukhoz rengeteg pénz kellene. Hogy mikor kerül sor az Önök házára, azt nem tudjuk, abban viszont teljesen igaza van, hogy az om-ladozó vakolatú házak elé járdát elzáró, a gyalogosokat figyelmeztető táblákat tenni kötelesség! P. Gyula: légpuskával garázdálkodó szomszédjunkt jelentsek fel a tanácsai hivatal szabálysértési előadójánál. De névtelen levelekkel ott sem foglalkoznak!

SZEGEDI JUNNEP HETEK 15. Program

A néptáncfesztiválon résztvevő együttesek ma délután szakmai bemutatót tartanak a színházban. A koreográfiai versenyen a csoportok egyenként 15 perc időtartamú tánckompozíciókat mutatnak be, amelyeket a 15 tagú nemzetközi zsűri bírál majd el. A versenyben az első helyezést elért mű koreográfusa 8 ezer forintos díjat kap. A második díj 5, a harmadik díj 4 ezer forint.

Könnyedség, biztonság, virtuozitás

Befejeződött a folklórverseny

A román, a bolgár, a Zalai és a Csepel együttes bemutatásával fejeződött be hét-főn este a néptáncfesztivál újszegedi folklórversenye. Ezen az utolsó versenynapon ugyanolyan magas színvonalú produkciókat láthatott a közönség, mint a szombati és vasárnapi esteiken.

Kiemelkedően szerepelt a ruszei *Najden Kirov* tánc-együttes. Nehéz lenne felsorolni bemutatójuk valamennyi erényét. Főképpen mégis a művészi koreográfiát, Ivan Donev alkotásait és a csoport tagjainak virtuóz táncművészetét dicsérhetjük. A gazdag mozgáskincsű, temperamentumos bolgár néptánc nemcsak dinamikus mozgáskészséget, ritmusérzékét követel meg az előadótól, hanem fizikai erőt is. Az együttes tagjai bámulatos könnyedséggel és természetességgel táncolták végig az előadás 25 percét. A biztonság, a virtuozitás, a fegyelmezett együttes munka mindvégig jellemzője volt bemutatójuknak. A két hazai

csoportnak köszönhető, hogy a magyar néptánc a verseny utolsó napján is méltó képviselést kapott a színpadon. Különösen tetszett a *csepeliék búkcaljai csárdása*, a *zalaiak* műsorából pedig a *Dél-dunántúli táncok* és *Vasárnapi tánc* című kompozíciók. A román együttes tagjai gazdag nemzeti tánc-

kincsből választhattak bemutatójukhoz anyagot. Friss, dinamikus táncalk közönség-sikert arattak, kitűnő zenekaruk tagjai pedig az újszegedi versenyek zenei közreműködői közül a legnagyobb tapsot kapták a *Pacsirta* című mű virtuóz előadásáért.

Hogy melyik csoport a háromnapos folklórverseny győztese, a nagydíj és az aranypapucs birtokosa — csak a gálaest után dől el. A közönség mindenesetre jól, tartalmasan töltötte idejét az újszegedi színpad nézőtérén. Minden bizonnyal nemcsak kitűnően szórakoztak a nézők, hanem hasznos ismereteket is szereztek, művészi alkotásokban gyönyörködtek.

A fesztivál eseményei természetesen nem zárulnak le a folklórversennyel. A táncosok készülnek a nagyszabású közös produkcióra, a Hegyenvölgyön lakodalom Dóm téri bemutatójára. Az első próbát tegnap, kedden este tartották a téren, a kosztümös főpróba pedig csütörtökön lesz. Ma délután tartják a koreográfiai versenyt a színházban. A gálaestig persze pihenésre is jut idő: pénteken Szeged különböző üzemait látogatják meg az együttesek tagjai, este pedig mindenki részt vesz a széksóstói barátsági találkozón. A csoportok vezetői, a hat ország delegációja és a zsűri tagjai csütörtökön egésznapos szakmai tanácskozáson vesznek részt. Ezen az európai néptánc helyzetéről Maác László, a Művelődésügyi Minisztérium zenei főosztályának munkatársa tart előadást. A tanácskozás résztvevői foglalkoznak a magyar néptánc helyzetével is, és természetesen a szegedi fesztivál tapasztalataival.

Cs. F.

S. E.

Agárdy Gábor az ecsetről és a drámáról

Két esztendővel ezelőtt már elmondta, hogy tős-gyökeres szegedinek érzi magát. Itt született, itt töltötte gyermekkorát, ifjúságát. Itt lépett meg szinte gyermekfővel először színpadra 1932 nyarán, Madách Tragédiájának első Dóm téri előadásán. A Mózes szegedi próbáira a Csinósz Palkó forgatószöveg érkezett. Az utóbbi években festőként is szép sikereket ért el. Nemrég helyezték el Petőfirol készített portréját a szalkszentmártoni Petőfi- emlékházban. Legutóbb József Attila-portrét festett a szabadszállás-siaknak, a közeljövőben akarja megfesteni Vörösmarthy Fót számára.

A képzőművészet azért izgat, mert ami értéket ezen e területen sikerül létrehozunk, saját erejéből megmarad, míg a színpadi produkció a pillanat számára születik. Annak ellenére, hogy hatása, nyoma a nézőben tartós, maradandó lehet. Portréfestés közben mindig a karaktert igyekszem megragadni, s ez a tevékenység hasonlatos ahhoz, amivel a színpadon foglalkozom. Petőfi-portrém barátaim unszolására küldtem be a Petőfi Irodalmi Mú-

zeum jubileumi képzőművészeti pályázatára. A zsűri az én alkotásomat ítélte a legjobbnak, így került a portré végül Szalkszentmártonba. E siker hírére kértek fel a szabadszállásiak, hogy festsem meg József Attila portréját, s kaptam a megbízást Fótól. Meglepett, hogy a szabadszállásiak még máig sem tudják elfelejteni a rajtuk esett szegényt, azt, hogy Petőfi megírta őket mint jóakaróját megverő, előző népet, Az apostolban. Dacból Petőfi egykori szálláshelyén a jubileumi esztendőben József Attila- emlékszóbat hoztak létre, s nekem is meg-

mutatták azt a helyet, ahol annak idején, az 1848-as választási harcokban Petőfit inzultálták.

Közben az is kiderül, hogy Agárdy nemcsak a színpadon, hanem a festőszerszámokkal is Szegeden kötött ismeretséget, mégpedig a nemrég elhunyt Erdélyi Mihály egykori Széchenyi téri műtermében. Most azonban elsősorban a Madách-dráma egyik szereplőjének, Abriamnak a jelleme foglalkoztatja.

Keresztury Dezső ezzel az ajánlással küldte el nekem az átdolgozott Mózes-drámát: „Agárdy Gábornak, a Mózes Peturjának”. A néptánc Mózes ellen lázító Abriam nem született gonosztevő, nem intrikus figura. Hibája az, hogy szűkagyú, nincs látóköre, nemzete sorsát és tennivalóit egyéni érdekei szempontjából ítéli meg, a pillanatnyi jólét, a hűsös fazék kedvéért lemond a jövőről. E hibája miatt a nehéz, válságos helyzetekben a megpróbáltatások között veszélyes elemmé válik, akit a közösség érdekében el kell pusztítani. Azért játszom szívesen, mert úgy érzem, sorsa, tragédiája ma is intó példa lehet.

Premier előtt a szabadtéren Madách Mózes drámája

Ma, szerdán este tartják a szegedi szabadtéri színpadon Madách Mózes című drámájának második főpróbáját a budapesti Nemzeti Színház művészei. Az első főpróbáról készült képünk az előadás egyik látványos pillanatát ábrázolja, középen a címszereplő Sinkovits Imrével. Premier: pénteken.